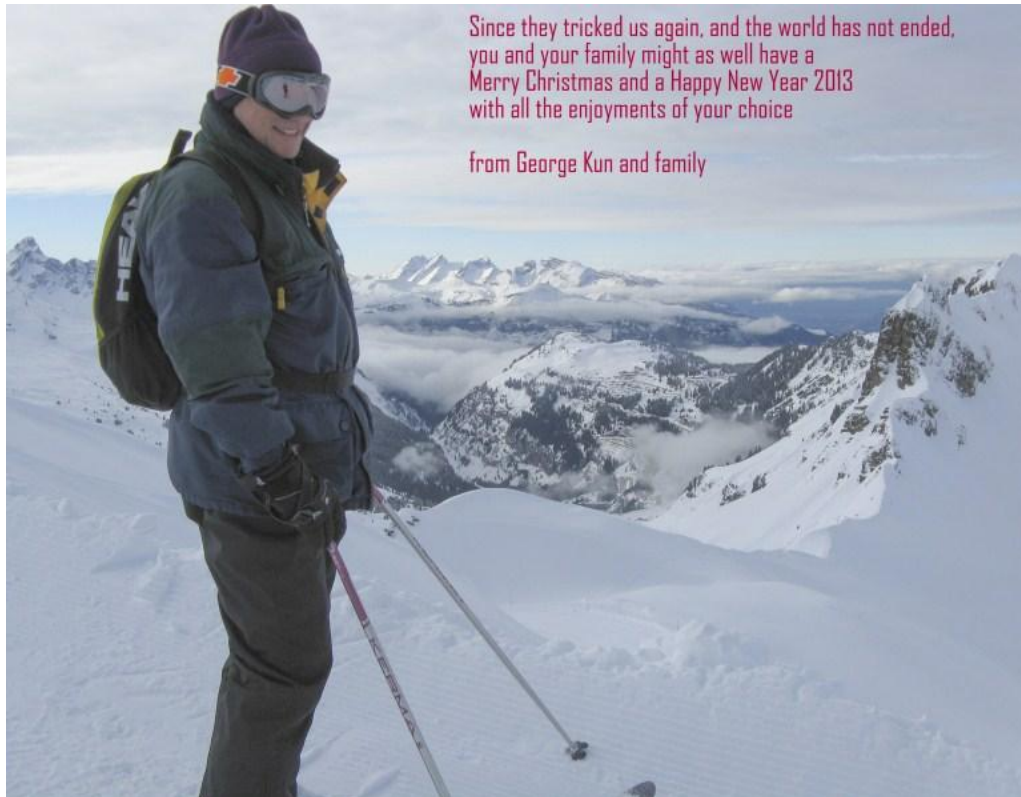

Cum a fost pentru mine anul 2012 si ce-mi doresc pentru anul 2013 ?

Cugetari de Gyuri Kun

Uite asa, pe furis a mai trecut un an... Spre deosebire de alte dati, anul asta n-am imbatranit ci m-am mai "maturizat". Paradoxal, poate am si intinerit cel putin la inima si suflet, lucru care se mai intimpla cind ma asociez cu tinerii. Fiica mea s-a casatorit in aprilie, si am facut o nunta frumoasa si exotica in Republica Dominicana. E imposibil sa nu te simti tinar cind esti inconjurat de tineri iubiti, iubitori, indragostiti si fericiti. Apoi, cind fiica noastra s-a mutat din casa parinteasca la noul ei cuibusor conjugal, ne-am simtit din nou "maturi", cind conversatiile cu ea s-au mai rarit iar conversatiile despre ea, viata ei, viitorul ei si al "lor", s-au inmultit. Tot anul asta, fiica noastra a terminat studiile de drept si si-a luat diploma in avocatura. Acum ea trece prin perioada cea mai dificila si intensa din acest stadiu din cariera, obtinerea licentei si trecerea examenului final, cunoscut aici ca "The Bar Exam". Tribunale, avocati, judecatori, inchisori, pledoarii, negocieri, reprezentari, 7 zile pe saptamina, 14 sau mai multe ore pe zi de munca intensa...pretul specializarii in avocatura criminala. Urmarim cu sufletul la gura si emotie, evenimentele zilnice din viata singurului nostru copil, ca si cum am fi in pielea ei. Aflam numai ceea ce avem voie sa stim, restul, prin speculatie si intuitie

psihologica dar si asta e nemaipomenit de interesant. Inca 6 luni de "hei-rup" si va fi bine.

Anul Nou l-am inceput intr-o faza rapida de recuperare din epuizare extrema, hipertensiune si alte complicatii, destul de comune printre "norocosii" invidiati care detin posturi cheie in corporatii internationale care vor si trebuie sa se mentina profitabile si competitive. Apoi Dumnezeu mi-a dat o "binecuvintare camuflata" si am beneficiat de o restructurare, care m-a mutat din biroul somptuos cu aer conditionat in partea exterioara a zidurilor intreprinderii, unde aerul era mult mai bun si mai sanatos. Cu ocazia asta mi-am amintit de versurile din vechiul imn national romanesc : "Puternica, libera, pe soarta stapina"... in cazul meu "pe soarta stapin". Deci incepind de anul nou, am hotarit sa fac exact asta: sa devin stapin pe soarta mea, si in masura posibilitatilor, sa fac ceea ce-mi place si nu ceea ce mi se spunea sa fac sau sa-mi placa.

Prima "lovitura" am dat-o in ianuarie, cind dupa 10 ani de invitatii ne-onorate, am hotarit in sfirsit sa ma intilnesc cu un grup international de prieteni, vreo 40 de suflete din diaspora romana, raspindita in 6 tari, care se intilneau anual in Dolomitiile Italiene la Selva de Val Gardena pentru o vacanta de ski, ca in basme. Doua etaje ale unui hotel exceptional erau deja rezervate cu luni inainte. Nici unul din acesti prieteni care au plecat din tara cu decenii in urma, nu s-ar mai fi calificat sa predea nimic in limba romana, in schimb majoritatea ospataritzelor si cameristelor vorbeau o romana pura, cu accent moldevenesc sau regatean, depinzind de unde venisera pentru un contract de 5 luni in Italia.

A doua "lovitura" a fost intilnirea la Geneva cu un alt grup de prieteni din Romania (ca to eram in zona) si am celebrat o zi de nastere, la o virsta la care sarbatorita spunea ca ar fi mai buna cu cifrele inversate...dar oricum a fost exceptional de placut. Trei dintre sarbatoritzi erau schiori pasionati, asa ca ne-am trezit mergind o alta saptamina in Alpii Francezi, la granitza cu Elvetia. Nu mai era o surpriza, dar camerista noastra Zoe, din Iasi, o femeie placuta si harnica, lucra deja al treilea sezon in acest chalet francez, la care proprietarii erau Indieni din Mumbai, cu cetatenie Britanica.

A venit timpul sa ma intorc in patria muma Canada si sa petrecem citeva saptamini cu familia si treburi personale.

Apoi a sosit si sfirsitul lui martie, si prietenii din Europa tot mai trimiteau poze nostalgice de la schiatul in grup, pina mi-au muiat inima din nou. Eram gata de urmatoarea "lovitura", asa ca am plecat la o misiune de cercetare, sa confirm ca schiatul in Muntii Stincosi la Lake Louise in Alberta, nu era cu nimic mai prejos decit schiatul in Europa. Spre bucuria mea si cu cooperarea exceptionala a vremii si soarelui, mi-am dovedit ca am avut dreptate.

A sosit si timpul potrivit, sa cobor de pe culmile muntoase la nivelul marii, si spre norocul meu, asa cum am mai pomenit, fiica noastra a decis sa faca nunta in Republica Dominicana, asa ca Marea Fericire s-a combinat cu Marea Caraibelor. Un cocktail exceptional, magnific.

Cam tot atunci, dupa excursiile mele, si cu sanatea pe deplin restabilita, am realizat cita intelepciune era in metodele de tratament ale sanatatii chiar si in timpul comunismului in Romania, cind tovarasii trimisi la odihna la munte sau la mare deveneau capabili sa se intoarca invigurati la sarcinile de continuare a construirii societatii socialiste multilateral dezvoltate.

Vara a trecut repede, cu tot ce se poate savura ca natura, cultura sau sport in Ontario, pe jos, cu bicicleta, kayakul, si masina. A fost excelent pentru toata familia.

Toamna ne-a dus inapoi la Mediterana, o croaziera in Italia, Grecia si Croatia cu un sejur suplimentar intens cultural si explorator in Venetia si Barcelona. Prezente romanesti si mai ales Rromesti, sint in abundentza peste tot in Europa, si se manifesta in cele mai diverse modalitati, nu neaparat placute. Totusi, cele care ne-au placut, au fost de natura muzicala, bine integrate in culoarea si diversitatea gradinii zoologice umane in zona atractiilor majore.

Fotografia digitala ne-a creat mii de poze, cu amintiri exceptionale, care ne pot alimenta ochii mintii si fantezia, pe o durata foarte lunga.

Ce ne dorim pentru 2013?

Fara multa modestie si imaginatie, un "bis" al anului 2012, dar fara o nunta noua in familie.

Cu mult drag lui Getta si Irina si tuturor cititorilor bjt

si un La Multi Ani 2013 va doreste din inima,

George Kun si familia